

βραβεῖον, ἀλλ' ὅσω σπανιώτερον τόσω τιμιώτερον. Ἄγγλων γὰρ πρῶτος πάντων ἀνθρώπων μετὰ ἀνδρᾶς δύο ἐν τοῖς πρώτοις αἰοδίμοις τρίτος τοιαύτης τιμῆς, τοιαύτης μακάρων εὐωχίας ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου ἀξιούμαι. Πρῶτος τῶν ἐμῶν συμπατριωτῶν, πρῶτος τῶν τῆς ἐμῆς γενεᾶς ἀνδρῶν, τοῦτο καὶ τοιοῦτο τῆς ὑμετέρας φιλοφροσύνης τεκμήριον, οὐ τοιούτων ἐμαυτὸν ἀξιῶν, τῇ πρεπούσῃ χαρᾷ, μετὰ τῆς πρεπούσης εὐχαριστίας, ὑμέτερος ξένος δέχομαι. Φίλον, ὃ πρῶτανι, ἐμὲ ἐλέξατε καὶ τῆς ἀρχαιοτέρας καὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος· τοῦτο δὴλα δὴ ἐλέξατε ἀληθέστατον· διότι δὲν εἶναι φίλος τῆς ἀρχαιοτέρας Ἑλλάδος, ὅστις δὲν εἶναι φίλος καὶ τῆς νεωτέρας. Ὅστις, ὡς ἐγὼ νομίζω, καταφρονεῖ τῶν νεωτέρων δὲν γνωρίζει τὰ ἀρχαιότερα· ὅστις καταφρονεῖ τῶν ἀρχαιοτέρων δὲν γνωρίζει τὰ νεώτερα. Πολλὰ ἐν ταύτῃ τῇ ὑμετέρᾳ Ἑλλάδι εἶδον καλὰ, πολλὰ ἀρχαῖα, πολλὰ θαυμάσια. Ἄλλ' ἐν μείζον πάντων εἶδον—καλλίτερος γὰρ ἀνὴρ πάντων τῶν λίθων—εἶδον τὸν πανύστατον τῶν πάλαι ἡρώων, τὸν ἔτι ζῶντα Κωνσταντῖνον Κανάρην. Αὕτη ἡ πόλις, αὐταὶ αἱ λιπαρὰ καὶ αἰοιδίμοι τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμι· Ἀθῆναι, δὲν εἶναι μόνον ἡ τοῦ Σόλωνος, ἡ τοῦ Περικλέους, ἡ τοῦ Δημοσθένους πόλις· εἶναι καὶ ἡ τοῦ Ἀδριανοῦ, ἡ τοῦ Ἡρώδου· εἶναι ἡ πόλις ἐν ἣ Ἀδριανὸς τὴν ἐνιαύσιον ἤρξεν ἀρχῆν, ἐν ἣ αὐτὸς ὁ Κωνσταντῖνος, ᾧ σήμερον ἐορτὴν ἐορτάζετε, Ῥωμαίων βασιλεὺς, πάσης τῆς οἰκουμένης αὐτοκράτωρ, ὡς περ Νικίας ἢ Φωκίων, τὴν στρατηγίδα ἐφόρει τιμῆν. Πόλις εἶναι αὕτη, ἧς ἐφείσατο Ἀλάριχος, πόλις ἦν κατεκόσμησεν Εἰρήνην, πόλις, ἧς ἐκυρίευσαν οἱ περίφημοι ἐκείνοι δοῦκες, ὧν περ νεωτέρους τίτλους ὁ μέγας Ἄγγλος ποιητῆς Θεοῦ τῷ παλαιῷ οὐχὶ ἀδίκως μετέδωκε· πόλις εἶναι αὕτη, ἦν ἀπὸ βαρβάρων δεδουλωμένην τὰ λαμπρὰ ἔργα Ἑλλήνων τε καὶ φιλελλήνων ἐν τοῖς τῶν πατέρων χρόνοις ἠλευθέρωσαν· πρωτεύουσα εἶναι νέας βασιλείας, ἦν πάντες ἐλπίζομεν, οὐ μόνον τῆς Ἀττικῆς, τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἀκρνανίας, τῆς Κερκύρας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἡπείρου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς Κρήτης, πασῶν τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει νήσων πρωτεύουσαν ἰδεῖν. Βλέπω πρὸς τὸν Παρθενῶνα, πρὸς τὰ προπύλαια, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέμνημαι, ἧ περ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος ἐθριάμβευσεν, ἧ περ Θεῶ καὶ τῇ Παναγίᾳ ἐν τῷ τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι ἀποροθήτω ναῷ εὐχὰς καὶ εὐχαριστήρια ἐτελείωσεν. Ἐκείνων τε μέμνημαι τῶν ἡμερῶν, αἷς Ἑλληνές τε καὶ φιλέλληνες περὶ ἐκείνης τῆς παλαιᾶς ἀκροπόλεως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίας λαμπρῶς ἠγωνίσαντο. Ἐκείναις ἐν ἡμέραις ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀνεξαρτησίας ἠγωνίσαντο πολλοὶ ἐκ τῆς ἐμῆς πατρίδος ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ αἰοιδίμοι· καὶ μὴ πιστεύετε, ὃ ἄνδρες Ἑλληνες, καὶ

νῦν πολεμίαν τοῖς Ἑλλησι, πολεμίαν τοῖς ἄλλοις τῆς Ἀνατολῆς χριστιανικοῖς λαοῖς εἶναι τὴν τῆς Ἀγγλίας καρδίαν· οὐ μὰ τοὺς ἐν Ναυαρίνῳ ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας προιδυνεύσαντας Ἄγγλους· οὐ μὰ τὰ μεγάλα δόγματα τοῦ Βύρωνος, τοῦ Κοχράνου, τοῦ Γόρδωνος, οὐ μὰ Χάστιγγα ἐν τῇ Καρτερίᾳ του, οὐ μὰ τὸν ἀρτίως ἐν ὑμῖν τεθηνηκότα γέροντα Γώρτσον· ἡ φωνὴ τῶν τοὺς Τούρκους προσκυνοῦντων Ἰουδαίων δὲν εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Ἀγγλίας· ἡ φωνὴ τοῦ τοὺς τάλαιπώρους Κρήτας νηλεῶς προδόντος δὲν εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Ἀγγλίας· τότε ἀκούετε τῆς τοῦ μεγάλου ἀγγλικοῦ λαοῦ φωνῆς, ὅταν ὁ τῶν νῦν Ἄγγλων πρῶτος, ὁ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης πρόμαχος, ὁ περίφημος καὶ φιλέλλην Γλάδστον, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης δημηγορῇ· ταῦτα ἴσως ἀρκετὰ εἶναι· ἀλλ' αἰεὶ ταύτης μεμνήσομαι τῆς ἡμέρας, καὶ αὖθις καὶ αὖθις τῆς ὑμετέρας εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα εὐνοίας τε καὶ φιλοφροσύνης μεγίστην ὑμῖν χάριν ἀξιῶσω.»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Διὰ τὴν κινήσῃ τις δίκην, ἀπαιτοῦνται πολλὰ πράγματα· πρῶτον δικαία ὑπόθεσις, δεύτερον καλὸς δικηγόρος, τρίτον καλὰ ἀποδείξεις, τέταρτον καλοὶ δικασταὶ, καὶ πέμπτον εὐνοϊκὴ τύχη· τοσοῦτον δὲ σπάνιον εἶνε νὰ ἐπιτύχῃ τις ἠνωμένας τὰς συνθήκας ταύτας, ὥστε συμβουλεύω πάντας ν' ἀκολουθῶσι τὸ τοῦ Εὐαγγελίου· «Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον»· διότι οὕτω θὰ κερδίσης τὴν ἡσυχίαν τοῦ πνεύματός σου, καὶ τὰ δικαστικά ἐξοδα ὡς ἐπίμετρον. (Ε. Λαβουλαί).

* * Ὅτε μᾶς καταλαμβάνει ἡ φιλοδοξία, μᾶς ἀποχαιρετᾷ ἡ φρόνησις!

* * Ὁ ὑποψήφιος βουλευτῆς καθείργει τὴν συνείδησίν του μὲ διπλοῦν κλεῖθρον τὴν προτεραίαν τῆς ἐκλογῆς, καὶ συχνάκις δὲν τὴν ἀναλαμβάνει πλέον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐνωσις τῶν κομμάτων.

Τέλος πάντων ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε νὰ μιμηθῇ καὶ ἐν τῶν παραδειγμάτων τῶν προκατόχων αὐτῆς Βουλῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος. «Ὅσάκις, λέγει ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἱστορικῶν Ἀναμνήσεων, ἀνεφύοντο περιστάσεις διαιροῦσαι θερμῶς τὰς γνώμας, αἱ συνδριάσεις διεκόπτοντο καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκάστου τῶν τριῶν τμημάτων, συνασπιζόμενοι περὶ τὸν ἐγκριτώτερον αὐτῶν, συνίστων ἐπιτροπὴν· αἱ τρεῖς δ' ἐπιτροπαὶ συσκεπτόμεναι καὶ

ἐπὶ τέλους ὁμογνωμονοῦσαι, ὑπέβαλον ἐπὶ γενικῆς συνεδριάσεως τὴν λύσιν, ἣτις, ὡς προαποφασισθεῖσα, ἐνεκρίνετο ἄνευ ἀντιλογίας.» Τούτο, εὐρεθεῖσα εἰς δυσχερεστάτας περιστάσεις, ἀπεφάσισε νὰ πράξῃ καὶ ἡ καθ' ἑμᾶς Βουλὴ, ἀναθεῖσα τὴν περὶ τοῦ πρακτέου σύσκεψιν εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐν αὐτῇ κομμάτων. Ἡμεῖς δὲ ἄς ἀποτεινόμεν πρὸς Θεὸν τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ Ἀριστοφάνους:

«Μίξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας γυλῶ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ προτιμῶν κέραιον τὸν νοῦν.»

Σχολὴ μαθηματικῶν χάριν τῶν νεανίδων.

Γνωστὴ ἴσως ὑπάρχει εἰς πολλοὺς ἡ παραγγελία κομφῆς διδασκάλου ἐν Βενετίᾳ πρὸς μαθητὴν φιλόσοφον καὶ ἀρρηρημένον «ἄφες τὰς γυναῖκας καὶ σπουδάσον μαθηματικά.» Ἡ παραγγελία αὕτη, τροποποιηθεῖσα ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ φύλου, ἐγένετο σύνθημα μιᾶς τάξεως νεανίδων τῆς Βιέννης καὶ ἀπεκόμισεν ἀγλαοὺς καρποὺς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῆς. Πολλοὶ μὲν εἶναι οἱ ὁμολογοῦντες ὅτι εἰς τὸν γυναικεῖον ἐγκέφαλον ἡ τῶν μαθηματικῶν σπουδῆ προξενεῖ ἀσυγκρίτως ὀλιγωτέραν βλάβην τῆς ἀναγνώσεως ἐφημέρων μυθιστορημάτων ἀσελγῶν. Ὁλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἀποδεχόμενοι ὅτι λαμπρὰ διατριβὴ περὶ κωνικῶν τομῶν ἀρμόζει εἰς χεῖρας παρθένων καταλληλότερον ἢ βιβλίον μαγειρικῆς. Ὁπωσδήποτε, ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσιν, ἔθνα πολλὰ λόγος γίνεται περὶ χειραφετήσεως γυναικῶν, τερπνὸν σύμπτωμα φαίνεται τοῦτο, ὅτι πολλαὶ παρθένοι ἐπιζητοῦσι τὴν *διαφορητικὴν* χειραφέτησιν πρὶν ἀπαιτήσωσιν ἰσότητα πολιτικὴν. Ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας εἶναι ὠρισμέναι ἰδιαιτέραι παραδόσεις ὧραι χάριν τῶν νεανίδων. Κατὰ τὴν λήξαν ἤδη χειμερινὴν ἐξαμηνίαν ἐφοίτησαν εἰς τὴν σχολὴν τῶν μαθηματικῶν περὶ τὰς 416 παρθέτους ἐκ τῆς μεσαιᾶς καὶ ὀπωσοῦν εὐπορούσης τῶν πολιτῶν τάξεως· τεσσαράκοντα τούτων διέκοψαν τὴν σπουδὴν διὰ λόγους οἰκογενειακούς· αἱ ἐπίλοιποι δὲ διήκουσαν τῶν μαθημάτων, ὑπέστησαν αἰσίως αὐστηράς δημοσίας ἐξετάσεις, ἔτυχον δὲ τῶν βαθμῶν «ἀρίστα» καὶ «λίαν καλῶς». Δέκα τούτων πάλιν διέπρεψαν μετ' εὐρημίας ἐν τῇ ἐφηρμοσμένῃ τριγωνομετρικῇ καὶ τοῖς λογαριθμοῖς.

Ἄνθρωπος ἑξηκοντούτης δὲν πρέπει νὰ καλεῖται γέρον.

Ἐάν τις λάθῃ ὑπ' ὄψει τοὺς ἥρωας, τοὺς πρωταγωνιστοῦντας ἐν τῇ πολιτικῇ, τῇ διπλωματικῇ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ κατὰ μέσον ὄρον διάρκεια τοῦ ἀνθρώπινου βίου τοσοῦτον νυξήθη, ὥστε ἄνθρωπος ἑξηκοντούτης δὲν πρέπει νὰ καλεῖται γέρον· ἐπειδὴ δὲ ἡ λέξις αὕτη ἔχει μόνον σημασίαν σχε-

τικὴν, ὀρθότερον φαίνεται τὸ λέγειν, ὅτι αἱ ὑπέρταται ἀρχαὶ καθόλου ἀπόκεινται νῦν εἰς χεῖρας πρεσβυτέρας ἢ τὸ πρόσθεν. Ὁ πρίγκιψ Γορτσάκωφ ἄγει τὸ 79 ἔτος τῆς ἡλικίας του· ὁ λόρδος Βήκονσφηλδ τὸ 72· ὁ Γλάδστων τὸ 68· ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ καὶ ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν Ἀγγλίᾳ, λόρδος Γράμβιλ, τὸ 62. Ὁ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας πρόεδρος, στρατάρχης Μακμαὼν, πλησιάζει εἰς τὸ 69· ὁ δὲ προκατόχος αὐτοῦ Θιέρς εἶναι 25 μόνον ἡμέρας νεώτερος τοῦ συμπληρώσαντος ἤδη τὸ ὀγδοηκοστὸν ἔτος αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου. Ὁ Πάπας καὶ ὁ πρῶτος Καρδινάλιος ἱερεὺς Φίλιππος ὁ ἐξ Ἀγγέλων συνεπλήρωσαν τὸ 85 ἔτος· ὁ Ἐπίσκοπος Δυπανλοῦ τὸ 75, ὁ Καντερβυρίας Ἀρχιεπίσκοπος Τάιτ τὸ 66. Ὁ μῆλιξ τῷ Πίῳ Θ' εἶναι ὁ λόρδος Ἰωάννης· Ῥώσιν πρεσβύτερος δὲ ἀμφοτέρων κατὰ τέσσαρα ἔτη ὁ λόρδος Στρατφόρντ Ῥεδκλήφ· ἐγεννήθη μὲν οὗτος τῷ 1788· ἀπεδείχθη γραμματεὺς ἀγγλικῆς πρεσβείας τὸ 1809· πρὸ 50 ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1826-1828, ὑπῆρξε πρεσβευτὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει· τὸ πρῶτον συμμετέσχε δὲ καὶ τῆς ἐν Βιέννῃ συνόδου. Ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ ἄγει τὸ 75 ἔτος· ὁ Καρλίλος τὸ 81· ὁ Τέννισον τὸ 67· ὁ Λογκφέλως τὸ 71· ὁ Ἐμερσον τὸ 75. Ἡ ἡλικία τῶν 12 ἄγγλων ὑπουργῶν ἀθρόων συμποσοῦται εἰς 660 ἔτη· νεώτατος δὲ τούτων εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς Ἰρλανδίας ὑπουργὸς Βήτς, ἄγων τὸ 39. Ἀλλοῖα ἦτο ἡ ἀναλογία περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς νῦν ἑκατονταετηρίδος. Ἐν Γαλλίᾳ μὲν πρῶτος Ἰπάτος ἦτο ὁ μόλις τριακοντούτης Βοναπάρτης· ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ ἦγε συγχρόνως τὸ 40 ἔτος ὁ Γουλιέλμος Πίτ, χρηματίσας ἤδη 16 ὅλα ἔτη πρότερον πρωθυπουργός. Ὁ τούτου ἀνταγωνιστὴς Κάρολος Φόξ εἶχεν ἀποδείχθῃ πρωθυπουργός κατὰ τὸ 33 ἔτος· ὁ Παλμερστον ἦγε τὸ 25, ὅτε ἐγένετο ὑπουργός ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν. Ἐκ τῶν νῦν ἄγγλων ὑπουργῶν ὁ Δέρβυς καὶ ὁ Σαλισβουρὺς ἐγεννήθησαν τῷ 1826, ἀπεδείχθησαν δὲ μέλη τῶν βρετανικῶν κυβερνήσεων ὁ μὲν πρὸ 25, ὁ δὲ πρὸ 19 ἐτῶν.

Τυπογραφεῖον τῶν τυφλῶν.

Ἐἰς Γενεῦν ἰδρύθη τυπογραφεῖον ἐν ᾧ ἐργάζονται τυφλοὶ ἐν αὐτῷ θὰ τυποῦται «Ἐφημερίς τῶν τυφλῶν» καλουμένη, ἧς ἐκδότης, συντάκτης καὶ πάντες οἱ ἐργάται ἔσονται τυφλοὶ. Ἡ ἐφημερίς αὕτη θὰ περιέχῃ καὶ γνωστοποιήσεις καὶ πληροφορίας τοῦ χρηματιστηρίου.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Οἱ Κινέζοι θεωροῦσιν ὡς ἀμάρτημα νὰ τρώγῃ βοῖον κρέας, ὡς χρησιμεύοντος τοῦ βοῦς εἰς τὴν ἀροτρασίαν τῆς γῆς.